

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse

Dato: 9. september 2008
Kontor: Sundhedspolitisk kt.
J.nr.: 2008-1213-139
Sagsbeh.: hbr
Fil-navn: div ft-spm/S2325 projekt socialsygeplejerske

**Besvarelse af spørgsmål nr. S 2325, som medlem af Folketinget
Per Clausen (EL) har stillet til ministeren for sundhed og fore-
byggelse den 28. august 2008**

Spørgsmål S 2325:

"Vil ministeren tage initiativ til, at projekt socialsygeplejerske udbredes til 3 hospitaler i hver af de fem regioner?"

Svar:

Forslaget om at udbrede projekt socialsygeplejerske er fremsat af Rådet for Socialt Udsatte i rådets årsrapport, der blev offentliggjort den 15. august 2008. Rådets forslag er inspireret af et 2-årigt forsøgsprojekt på ortopædkirurgisk afdeling på Bispebjerg Hospital, hvor en sygeplejerske med kendskab til stofmisbrugsområdet blev tilknyttet afdelingerne med henblik på at fungere som brobygger mellem indlagte stofmisbrugere og sundhedspersonalet. Formålet med projektet var således at forebygge de konflikter og imødegå den tvivl og de problemer, der ofte opstår i mødet mellem den indlagte stofmisbruger og sundhedspersonalet.

Behov for at forebygge misforståelser og dårlig kommunikation mellem patient og sundhedspersonale – som ikke mindst kan gøre sig gældende ved behandlingen af patienter, der er afhængige af rusmidler eller i øvrigt er særligt udsatte – tilgodeses efter min opfattelse med den kontaktpersonordning, som netop er blevet lovfæstet og træder i kraft den 1. januar 2009.

Med loven forpligtes regionsrådet til at tilbyde alle patienter en kontaktperson på sygehuset, hvis patientens behandlingsforløb strækker sig over mere end ét døgn, jf. sundhedslovens § 90 a. Kravet gælder, uanset på hvilket sygehus i regionen patienten behandles. Kontaktpersonen skal efter loven være en sundhedsperson, f.eks. en læge eller sygeplejerske, der medvirker ved patientens behandling. Regionen har efter loven pligt til at sikre, at kontaktpersonen har de fornødne faglige forudsætninger for at kunne koordinere patientens behandlingsforløb og give patienten relevant information herom. Regionen skal således ved udpegningen af kontaktperson foretage en individuel vurdering af den enkelte patients behov.

Ved udpegningen af kontaktpersoner til patienter, der er afhængige af rusmidler, må regionen tage højde for, at behandlingen af sådanne patienter stiller særlige krav til kontaktpersonens faglige forudsætninger. Kontaktpersonens nærmere opgaver og funktioner må ligeledes afpasses efter patientens behov, herunder det særlige behov der ved behandlingen af disse patienter kan være for at sikre en god kommunikation mellem patient og personale.

Det er på den baggrund min opfattelse, at kontaktpersonen vil kunne fungere som brobygger mellem patienten og det øvrige sundhedspersonale på samme måde, som det var tilfældet i projekt socialsygeplejerske.